

[Jens Thoft]

Jeg synes – for at vende tilbage til og afslutte med hr. Glistrup – at folk skal have lov til at bruge deres egne penge til, hvad de vil. Men det, der er det afgørende ved de anpartsfiduser, vi her gør forsøg på at sætte en prop i hullet for, er, at folk lige præcis bruger andre skatteyderes penge til at spekulere for. Anparter må folk for min skyld gerne have. Det, vi sikrer med vores forslag, er, at man ikke via sådanne anparter vil være i stand til at malke statskassen.

Det, der sker med disse anpartsselskaber, er, at de stikker snablen i statskassen og maler den i november og december måned for ca. 2 mia. kr. Det er mange penge, som kunne have været anvendt til fordel for hr. Glistrups syge og svage og invalider og alle de mange andre gode grupper, hr. Glistrup vil støtte. Det er ca. 2 mia. kr. Det er da en slags penge.

Det, der er probelemet, er altså, at man lader disse selskaber stikke snablen i statskassen helt ukritisk. Ved at sammenstille med ligningslovens § 28 begrænser vi dog i det mindste afskrivningerne til, når man har skrevet af ned under sit privatforbrug. Det vil sige, at de afskrivninger, der er bundet til det enkelte år, kan fastholdes, men de afskrivninger, der kan udskydes til senere år, må udskydes. Dermed sikrer vi, at disse anpartsselskaber ikke er i stand til at malke statskassen, som det sker i øjeblikket.

Jeg har prøvet at regne de fleste af de problemer, jeg har fået ind ad døren i de sidste tre uger, igennem med vore forslag som udgangspunkt. For alle projekternes vedkommende gælder, at de på de betingelser, de i øvrigt har, ikke vil kunne løbe rundt, så dem ville vi i hvert fald være sikret imod.

Jeg vil ikke påstå, at SF's lovforslag vil betyde et fuldstændigt stop for anpartsfiduser. Det vil jeg ikke lægge hovedet på blokken på, for revisorer og sagførere har været rimelig opfindsomme. Det må jeg erkende. Men jeg tror, at vi med de to lovforslag vil kunne få stoppet en væsentlig del af de anpartsfiduser, vi har set.

Og som sagt: Jeg synes, at de 2 mia. kr., der bliver stjålet fra statskassen via anpartsfiduser her i november–december måned, kunne være anvendt til meget andet end at lette skatten for højtlonnede. Jeg synes, de burde være benyttet til at lette skatten for de lavtlønnede.

Svend Heiselberg (V):

Indledningsvis må jeg undskylde, at jeg ikke var her i første omgang; det skyldes, at jeg sad i udvalg.

Jeg har glædet mig til at få lejlighed til at afvise lovforslagene. Det gør jeg så hermed.

Man kunne godt spørge: Hvor går grænsen? Er det anpartsfiduser, at der er skatteborgere, der vil tegne sig for anparter i et skib, der giver beskæftigelse for skibsværfterne, og som er med til at holde liv i hele skibsværftsindustrien, at Danmark som gammel søfartsnation fortsat kan være blandt de førende nationer? Er det anpartsfiduser at ville være med til at bygge hoteller, ferielejligheder osv., således at vi kan tiltrække udenlandske turister?

Jeg synes, det er godt, at der er nogle, der vil investere. Om de altid gør det ud fra idealistiske betragtninger, eller om de gør det på grund af nogle kortsigtede skattemæssige fordele, kan der vel ikke gives noget generelt svar på. Men årsagen hertil kan måske nok findes i, at vi har en fuldstændig tåbelig skatteplyndring i dette land. Her kan vi jo så glæde os over, at vi har en skatteminister, der er indstillet på, at der skal føres en politik, så vi får en lidt mere anstændig beskatning. Gjorde man det og fremmede opspæringslysten, så ville mange af de problemer være løst – hvis vi kan kalde det problemer, at der er nogle, der vil investere.

Venstre er ikke interesseret i, at vi fastholder nogle afskrivningsmuligheder, hvis de ikke har samfundsmæssig værdi. Vi er derfor tilfredse med, at ministeren har nedsat et embedsmandsudvalg til at se på hele anpartslovgivningen. Alene af den grund må Venstre afvise lovforslagene.

Stavad (S):

Jeg ved ikke, om jeg må starte med at komme en lille bitte smule malurt i hr. Svend Heiselbergs glædesbæger. Han glædede sig over, at vi nu har en skatteminister, der vil forhindre den skatteplyndring.

Jeg vil godt bede hr. Svend Heiselberg om at bekræfte, at fra den nuværende skatteminister satte sig på ministertaburetten i september 1987 og til 1988, er skattetrykket steget. Jeg vil også bede hr. Svend Heiselberg bekræfte, at man forventer, at skattetrykket vil stige fra 1988 til den finanslov for 1989, der bliver vedtaget i næste uge. (*Afbrydelse af Svend Heiselberg (V)*).